ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ & ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
FRECO

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
FRECO

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Ἀριάδνης 29 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: Ἀριθ. 635 (μέχρι τῆς 7ης μ.μ.) Ἀριθ. 31 μεταξὺ 7ης καὶ 11ης μ.μ.

ΕΝΑ ΣΕΛ. ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
Γρηγορίου καὶ Πατσαλίδης

ΑΡΙΘΜΟΣ 155 — Διευθυντής, Ἰδιοκτήτης: Λ. Μ. ΤΣΙΜΙΛΛΗΣ — ΠΡΩΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 7 ΜΑΪΟΥ 1939 — ΤΙΜΗ ½ Γρ.

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Πᾶσα συνηγορία πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν ἐν Κύπρῳ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἀσπασθῇ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ. Οὕτω καὶ τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ «Ἔμπρός» ἄρθρον τοῦ πρώην Ἄγγλου Βουλευτοῦ κ. Τέρρελ, διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐξέφρασε τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὴν ἀπόλυτον ἐπιθυμίαν τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ὅπως τύχῃ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἐγένετο δεκτὸν μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐχαρακτηρίσθη ὡς θερμὴ συνηγορία φίλου ὑπὲρ ἱκανοποιήσεως τοῦ πλέον βαθέως ἐκ τῶν πόθων μας.

Ὅσον, ὅμως, καὶ ἂν αἰσθανώμεθα εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Τέρρελ, διὰ τὴν εἰλικρινῆ του διάθεσιν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ αἰτήματός μας πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ σημειώσωμεν ὅτι διὰ μεθ' ὅλης σύμφωνοι πρὸς τὰς εἰς τὸ ἄρθρον του διατυπωθείσας εἰσηγήσεις σχετικῶς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν δέον ὁ Κυπριακὸς Λαὸς νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν βαθμιαίαν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματός του περὶ παροχῆς συντάγματος, ὁ κ. Τέρρελ, τονίζων ὅτι εἰς Λαὸς διὰ νὰ τύχῃ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, δέον προηγουμένως νὰ διαπαιδαγωγηθῇ πολιτικῶς, ἐκφράζει τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Κυπριακὸς Λαὸς δὲν πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ σπουδήν, ἀλλὰ νὰ περιορισθῇ εἰς βαθμιαίαν ἀποκατάστασιν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἀκριβῶς, δὲν συμφωνοῦμεν πρὸς τὸν κ. Τέρρελ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Κυπριακὸς Λαὸς οὐδόλως παρουσιάζεται, ὡς καθυστερῶν, ὁπωσδήποτε, εἰς πολιτικὴν ὡριμότητα.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ πολιτικῆς ἀνωριμότητος ἦθελε πρὸς στιγμὴν γίνῃ ἀποδεκτός, καὶ πάλιν ἐρωτῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰς Λαὸς τότε μόνον δύναται νὰ καταστῇ πολιτικῶς ὥριμος, ὅταν τυγχάνῃ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν. Ὁ κ. Τέρρελ, ὑποστηρίζων τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις του, προβάλλει τὴν βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ βαθμιαίαν παραχώρησιν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν. Παραβλέποντες τὸ γεγονός, ὅτι ὁ παραλληλισμὸς οὗτος δὲν στηρίζεται ἐπὶ ὑγιοῦς βάσεως, ἐρωτῶμεν: Μήπως αἱ σημεριναὶ κατακτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὅλα τὰ στάδια, πνευματικὰ καὶ τεχνικὰ παραχωροῦνται εἰς τὰς τυχὸν καθυστερημένας βιομηχανίας ἢ ἄλλως χώρας μὲ δόσεις, ἢ βαθμιαίως; Βεβαίως ὄχι. Ἐπομένως, λοιπόν, νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι ἐπειδὴ ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ διῆλθε διάφορα στάδια ἐξελίξεως μέχρις οὗ ἀχθῇ εἰς τὴν σημερινὴν τελείαν μορφήν του, εἶναι ἀναγκαῖον, προκειμένου νὰ εἰσαχθῇ ἐν Κύπρῳ, νὰ εἰσαχθῇ κατὰ δόσεις, ἀντιπροσωπευούσας τὰ στάδια τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξελίξεώς του;

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ὁ Κυπριακὸς Λαός, εἶναι ἡ τύχῃ ἑνὸς πραγματικοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ πολιτεύματος.

Τὰ ἡμίμετρα ἔχουν ἤδη δοκιμασθεῖ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἀπέτυχον παταγωδῶς. Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ τερματισθέντος κατὰ τὸ 1931 Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ὁμιλεῖ περὶ τούτου εὐγλώττως. Μόνον ἡ παροχὴ πλήρων συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ τόπου, καὶ μόνον αὕτη δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν Κυπριακὸν Λαόν.

Οἱ δύο ἐμπρησταὶ τῆς εἰρήνης

Ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Μουσσολίνι, ἐξηγῶν εἰς τὸν Γερμανὸν ὑπουργὸν τῆς Προπαγάνδας κ. Γκαίμπελς, τὰς εἰκόνας ἐνὸς ἀρχαίου ἀγγείου τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος, τὸ ὁποῖον τὸ φασιστικὸν κόμμα προσέφερεν ὡς ἄδωρον εἰς τὸν παριστάμενον (δεξιά) Γερμανὸν ναυκλήριον Χίτλερ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ἐπὶ τῇ 50ῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου του.

Τὸ ἀπόγευμα μιᾶς ἡμέρας τοῦ Μαΐου τοῦ 1885 δ ἐδόθη ἀστραπιαίως στὸ Παρίσι ἡ ἀπαισία εἴδησις: Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ εἶχεν ἐκνευσθεῖ... σὲ ἡλικία ὀγδοηκοντα τριῶν ἐτῶν καὶ τριῶν μηνῶν παρὰ τέσσερις μέρες. Μία ἀπὸ τὶς μεγαλείτερες φυσιογνωμίες τοῦ αἰῶνος εἶχεν ἐκλείψει.

Τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα σκόρπισε στὴν πόλιν τὴν κατήφεια καὶ τὴν θλῖψη.

* *

Εἶνε ζήτημα ἂν θὰ ἀποδοθοῦν ποτὲ σὲ νεκρὸ ἡ τιμὲς ποὺ ἀπεδόθησαν στὸν Β. Οὐγκὼ ὅταν ἀπέθανε.

Ἡ Βουλὴ δὲν συνεδρίαζε ἐκείνην τὴν ἡμέρα. Οἱ βουλευταὶ ἐν τούτοις εἶχαν συγκεντρωθῇ στοὺς διαδρόμους τοῦ Βουλευτηρίου, περιμένοντες νὰ μάθουν νέα. Στὶς 2 παρὰ 10 τὸ κοινοβουλίον ἐλήφθηκε ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα τοῦ κοινοβουλίου ἕνα σημείωμα μὲ τὰ ἑξῆς λίγα λόγια: «Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ πέθανε στὴν μιάμισι μ.μ.».

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῇ ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ἐλύθη σαν ἀμέσως εἰς ἔνδειξιν πένθους.

Στὸ μέγαρο τῆς Γερουσίας μόλις ἀρχίσεν ἡ συνεδρίασις, ὁ πρόεδρος ἐσηκώθηκεν ἀπὸ τὴ θέσι του καὶ μέσα στὴ γενικὴ σιωπὴ εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Κύριοι γερουσιασταί, ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπὶ ἑξήντα χρόνια προκαλοῦσε τὸν θαυμασμὸ τοῦ κόσμου καὶ τὴν ὑπερηφάνεια τῆς Γαλλίας εἰσῆλθε στὴν ἀθανασία. Προτείνω εἰς ἔνδειξιν πένθους νὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις...

Οἱ γερουσιασταὶ ἐδέχθησαν ἐπὶ βοῆς καὶ ἡ συνεδρίασις ἐλύθη.

Στὴ δημαρχία τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα ἔφθασε τὴν ὥρα ποὺ συνεδρίαζε τὸ δημοτικὸ συμβούλιο. Ὁ πρόεδρος προτείνει καὶ ἐδῶ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως εἰς ἔνδειξιν πένθους. Ἐξ ἄλλου, ζητεῖ νὰ ληφθῇ ἀπόφασις, ὅπως τὸ διοικητὸ συμβούλιο μεταβῇ ἐν σώματι στὸ σπίτι τοῦ Οὐγκὼ γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια τῆς πόλεως τῶν Παρισίων στοὺς οἰκείους τοῦ μεγαλυτέρου τῶν ποιητῶν.

Ἡ πρότασις τοῦ προέδρου ἔγινε δεκτή, ἡ συνεδρίασις ἐλύθη καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐπῆγαν ἀμέσως ἐν σώματι στὸ σπίτι τοῦ ποιητοῦ.

* *

Στὴν Ρώμη, ἡ Ἰταλική βουλὴ συνεδρίαζε ὅταν ὁ τηλέγραφος μετέδωκε τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Οὐγκώ. Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε στοὺς βουλευτὰς τὴν εἴδησι καὶ οἱ κυριώτεροι ρήτορες ἔλεβαν ἀμέσως τὸν λόγο γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν θλῖψη τοῦ Ἰταλικοῦ ἔθνους διὰ τὴν μεγάλη ἀπώλεια τῆς Γαλλίας.

Ἡ Παρισινὴ ἐφημερίδες, ὅλες σχεδὸν, ἐξεδόθησαν τὸ ἀπόγευμα τοῦ θανάτου τοῦ Οὐγκὼ καὶ τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης μέρας, μὲ μαῦρο πλαίσιο εἰς ἔνδειξιν πένθους. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ τρέξαν στὸ σπίτι τοῦ ποιητοῦ, ὅταν ἔμαθαν τὸν θάνατό του, ἦταν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, οἱ ὑπουργοί, ἡ πλειοψηφία τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν γερουσιαστῶν καὶ οἱ διασημότεροι τῶν διανοουμένων.

Ἡ συγκίνησις ὅμως ἦταν παγκόσμιος. Ἡ Τεκτονικὴ Στοὰ τῆς Ρώμης συνεδρίασεν ἐκτάκτως. Ἡ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου ἔβγαλαν ἔκτακτο παράρτημα. Καὶ τὰ τηλεγραφήματα ἔφθαναν στὴν οἰκογένεια τοῦ ποιητοῦ, ἀπὸ παντοῦ βροχηδόν.

* *

Στὰς 2 Αὐγούστου 1883, δυὸ ἔτη δηλαδὴ πρὸ τοῦ θανάτου του, ὁ Οὐγκὼ εἶχε παραδώσει στὸν γαμβρό του Βακερί, μέσα σ' ἕνα φάκελλο ἀνοιχτὸ, τὸ παρακάτω ἰδιόγραφο σημείωμα, μὲ τὴν παρακλησι νὰ διαβασθῇ μετὰ τὸν θάνατό του:

«Δωρίζω πενήντα χιλιάδες φράγκα στοὺς φτωχούς. Ἐπιθυμῶ νὰ μεταφερθῶ στὸ νεκροταφεῖο μέσα στὴν νεκροφόρο τῶν ἀπόρων. Δὲν θέλω νὰ γίνουν μνημόσυνα, γιὰ μένα στὶς ἐκκλησίες. Δὲν ζητῶ παρὰ μόνο μιὰ προσευχὴ ἀπὸ κάθε ψυχή. Πιστεύω στὸν Θεό

Β. ΟΥΓΚΩ

Μολαταῦτα ἡ Γερουσία, συνεδριάσασα ἐκτάκτως ἀπεφάσισε, ὅπως ἡ κηδεία τοῦ Οὐγκὼ γίνῃ δημοσία δαπάνῃ. Ἡ Βουλὴ ἐπίσης συνελθοῦσα κι' αὐτὴ ἐκτάκτως, ἐφήφισε σὺν τοῖς ἄλλοις διὰ 415 ψήφων ἐπὶ 148 παρόντων βουλευτῶν καὶ τὴν ἑξῆς πρότασιν ἑνὸς βουλευτοῦ:

«Τὸ σῶμα τοῦ Β. Οὐγκὼ θὰ ταφῇ στὸ Πάνθεον.»

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διώρισε ἐξ ἄλλου μιὰ ἔνδεκαμελῆ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ προνοήσῃ τὰ τῆς κηδείας. Στὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ συμμετεῖχεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κι' ὁ Ρενάν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν:

«Ἡ σορὸς τοῦ Οὐγκὼ νὰ ἐκτεθῇ ὑπὸ τὴν Ἀψῖδα τοῦ Θριάμβου ἡ ὁποία θὰ διακοσμηθῇ καταλλήλως. Ἡ νεκρικὴ πομπὴ θὰ ξεκινήσῃ ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό.»

Ἀπεφασίσθη ἀκόμη τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας ν' ἀργήσουν ὅλα τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ τὰ σχολεῖα.

Ἐν τῷ μεταξὺ, στὸ σπίτι τοῦ νεκροῦ, ἐξακολουθοῦσαν νὰ καταφθάνουν ἀντιπροσωπεῖαι ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων καὶ λαϊκῶν σωματείων, γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὰ συλλυπητήριά τους, καθὼς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι. Μεταξὺ τῶν τελευταίων αὐτῶν συγκαταλέγοντο καὶ ὁ Γεώργιος, βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κρήτης καὶ ὁ γυιὸς τοῦ Κανάρη.

Ἡ Ἰταλία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Ἀγγλία, τὸ Βέλγιο καὶ ἡ Πορτογαλλία, στεῖλαν συλλυπητήρια τηλεγραφήματα. Ὁ Θεόδωρος Δεληγιάννης, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἔστειλε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θρηνεῖ στὸ πρόσωπο τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ τὸν πιὸ παλαιό, τὸν πιὸ σταθερό τῶν φιλελλήνων.»

Ἡ σορὸς τοῦ ποιητοῦ μετεφέρθη στὴν Ἀψῖδα τοῦ Θριάμβου, ἐν πολυπληθῆ συνοδείᾳ. Ἡ πρὸ τῆς ἀψίδος πλατεῖα εἶχε κατληφθῇ ἀπὸ κόσμο κάθε τάξεως ποὺ ἔκλαγε σιωπηλά. Ἀπὸ τὶς χιλιάδες αὐτὲς ἀκούσθηκε τότε καὶ ἡ παράξενη κραυγὴ ποὺ ἀντήχησε κατόπιν πολλὲς φορὲς καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς κηδείας:

—Ζήτω ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ!

Ἡ Ἀψὶς ἦταν τυλιγμένη ὁλόκληρη μ' ἕνα τεράστιο μαῦρο κρέπι. Ἐπίσης εἶχεν ἀναρτηθῇ ἐπ' αὐτῆς ἕνα πελώριο πορτραῖτο τοῦ ποιητοῦ, ὑποβασταζόμενο ἀπὸ τὴ Δόξα. Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ εἶχαν χαραχθῇ μὲ χρυσὰ γράμματα οἱ τίτλοι τῶν ἔργων του.

Τὴν πομπικὴ φρουρὰ τοῦ νεκροῦ ἀπετέλεσαν οἱ φοιτηταὶ τῶν 5 ἀφόρων Σχολῶν, ἀντικαθιστάμενοι κάθε δύο ὧρες.

Ὅλο τό Παρίσι παρήλασε πρὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΚΝΟΥΤ ΧΑΜΣΟΥΝ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ἡ ἱστορία μιᾶς ἀγάπης

4ον

Μετάφραση ΔΗΜ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Γυρίζοντας στὸ σπίτι του, πῆρε ἕνα μονοπάτι ποὺ ἔφερνε πέρα, μέσα ἀπὸ τὸ δάσος, γύρω ἀπὸ τὸν κῆπο τοῦ πύργου. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ πῇ, πῶς εἶχε πάρει στὸ κατόπι τὰ παιδιὰ τοῦ πύργου. Ἀνέβηκε στὸ λόφο, ζήτησε μιὰ πέτρα καὶ κάθισε. Τὰ πουλιὰ ἔφαλλαν ἄγριες, περιπαθεῖς μελῳδίες, τὸ ἕνα εἴλκυε, ζητοῦσε τὸ ἄλλο καὶ πετοῦσαν δεξιὰ κι' ἀριστερὰ μὲ κλωναράκια στὸ ράμφος. Μιὰ γλυκούτσικη μυρωδιὰ ἀπὸ γῆ, ἀπὸ μουχλιασμένα φύλλα καὶ σάπια δένδρα ἦταν στὸν ἀέρα.

Εἶχε πάρει τὸ δρόμο τῆς Βικτώριας· τὴν εἶδε νὰ ἔρχεται ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἀντίθετο μέρος. Ἐνοιωσε ἀσθενῆ θυμό, ἤθελε νὰ ἦταν μακριά, πολὺ μακριά, φυσικὰ αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ νόμιζε πὼς τὴν ἀκολουθοῦσε. Ἔπρεπε νὰ τὴν ξαναχαιρετίσῃ; Μποροῦσε ἴσως νὰ γυρίσῃ ἀλλοῦ τὸ πρόσωπό του κι' ἔπειτα εἶχε καὶ αὐτό τὸ πρίξιμο ἀπὸ τὸ κέντρισμα τῆς σφήκας.

Ἀλλὰ ὅταν ἐκείνη σίμωσε ἀρκετά, σηκώθηκε καὶ ἔβγαλε τὸ κασκέττο του. Χαμογέλασε καὶ τοῦ ἔγνεψε μὲ τὸ κεφάλι.

»Καλησπέρα! Καλῶς ὡρίσατε στὴν πατρίδα» εἶπε.

Τά χείλη της φαινόνταν ὅτι ἔτρεμαν πάλι λιγάκι, ἀλλὰ ξαναβρῆκε γλήγορα τὴ φυχραιμία της.

Τῆς εἶπε:

»Φαίνεται κάπως περίεργο, ἀλλὰ δὲν ἤξερα πῶς ἤσουνα ἐδῶ».

»Ὄχι, δὲν τὸ ξέρατε» ἀπεκρίθη. »Ἦταν δική μου ἰδέα, ἔτσι μοῦ ἤρθε νὰ περάσω ἀπὸ αὐτὸ τὸ δρόμο».

»Αου! Καὶ αὐτὸς τῆς εἶχε μιλήσει στὸν ἐνικό.

»Πόσο καιρὸ θὰ μείνετε τώρα ἐδῶ; ρώτησε.

Ὤ; τὸ τέλος τῶν διακοπῶν».

Τῆς ἀπάντησε μὲ κόπο, εἶχε ἀπομακρυνθῆ ξαφνικὰ τόσο ἀπὸ αὐτόν. Γιατί τοῦ μίλησε, λοιπόν;

«Ὁ Νιτλεφ λέει, ὅτι εἶσθε τόσο προκομμένος, Γιοχάννες.

Διακρίνεσθε, στὶς ἐξετάσεις. Καὶ ὕστερα λέει ὅτι γράφετε στίχους, εἶναι ἀλήθεια;

Ἀπάντησε σύντομα καὶ μὲ ὑπεκφυγή:

»Ἐννοεῖται. Καὶ ποιός δὲν γράφει».

Τώρα θὰ ἔπρεπε νὰ βεβαιώσῃ ἀμέσως, γιατί δὲν ἔλεγε τίποτε πιά.

»Ἀκοῦτε νὰ μὲ κεντρίσῃ σήμερα μιὰ σφήκα», εἶπε, καὶ τῆς ἔδειξε τὸ στόμα του. «Γι' αὐτὸ εἶμαι πρισμένος».

»Λείψατε πολὺ καιρὸ καὶ οἱ σφῆκες ἐδῶ δὲν σᾶς γνωρίζουν πιά».

Τῆς ἦταν ἀδιάφορο ἂν εἶχε παραμορφωθῆ ἀπὸ μιὰ σφήκα ἢ ὄχι. Λοιπόν, ναί. Ἐστέκετο ἐκεῖ μπροστά του καὶ στριφογύριζε στὸν ὦμο της μιὰ κόκκινη ὀμπρέλλα μὲ χρυσωμένο χέρι καὶ δὲν τὴν ἔνοιαζε γιὰ τίποτε ἄλλο. Καὶ ὅμως ἔλεγε κρατήσει στὰ χέρια του περισσότερο ἀπὸ μιὰ φορὰ τὴν εὐγενῆ δεσποινίδα.

»Καὶ γὼ δὲν γνωρίζω πιά τὶς σφῆκες», ἀπάντησε «ἄλλοτε ἦταν φιλενάδες μου».

Ἀλλὰ ἔνοιωσε τὴ βαθειὰ ἔννοια ποὺ εἶχαν αὐτὰ τὰ λόγια του καὶ σιώπησε. Ἐκεῖνος ξακολούθησε:

»Δὲν ἀναγνωρίζω τίποτε ἐδῶ. Ἀκόμα καὶ τὸ δάσος τὸ ὑλοτόμησαν».

Κάποιος μικρὸς σπασμὸς πέρασε ἀπὸ τὸ πρόσωπό της.

»Τότε δὲν θὰ μπορεῖτε νὰ γράφετε ἐδῶ στίχους», εἶπε. «Τί λέτε, ἂν θέλατε καμμιὰ φορὰ νὰ γράφετε ἕνα ποίημα γιὰ μένα. Ἀλλὰ ὄχι, τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέω! Μπορεῖτε νὰ καταλάβετε πόσο λίγο νοιώθω ἀπὸ αὐτά;»

Ἐκύτταξε τὸ ἔδαφος θυμωμένος καὶ ἄφωνος. Τὸν ἐκοροϊδεύε μὲ τὸ φιλικώτερο τρόπο, τὰ λόγια της εἶχαν ἔννοια καὶ τὸν ἐκύτταζε νὰ δῇ τί ἐντύπωση τοῦ ἔκαναν. Παρακαλῶ πολύ. δὲν εἶχε περάσει τὸν καιρό του γράφοντας μονάχα, ἀλλὰ καὶ εἶχε σπουδάσει καὶ μάλιστα πιὸ πολὺ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους...

»Λοιπόν, θὰ ξανασυναντηθοῦμε βέβαια. Καλὴν ἀντάμωσι!»

Ἔβγαλε τὸ κασκέττο του καὶ ἔφυγε χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ λέξι.

Ἔπρεπε νὰ ἤξερε μονάχα, ὅτι τὰ ποιήματά του τὰ εἶχε γράψει γι' αὐτή. Ὅλα πέρα-πέρα, ἀκόμα καὶ τὸ ποίημα στὴ νύχτα καὶ τὸ ποίημα στὸ πνεῦμα τοῦ βάλτου. Αὐτὸ δὲν θὰ τὸ μάθαινε ποτέ.

Τὴν Κυριακὴ ἦλθε ὁ Νιτλεφ καὶ θέλησε νὰ τὸν πάρῃ μαζί του πέρα στὸ νησί. Πρέπει νὰ ἔανογίνω βαρκάρης. συλλογήσθηκε. Ἀλλὰ πῆγε. Στὴ γέφυρα περπατοῦσαν σιγὰ μερικοὶ ἄνθρωποι μὲ τὰ κυριακάτικά τους ἀπάνω κάτω, κατὰ τὰ ἄλλα ἦταν τόση ἡσυχία καὶ ὁ ἥλιος ἔλαμπε στὸν οὐρανὸ ὁλόθερμος. Ἀξαφνα ἀντήχησαν τόνοι μακρυά, ἔρχονταν ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀπὸ τὰ νησιὰ ἐκεῖ ἔξω. Τὸ ταχυδρομικὸ βαπόρι ἐφθανε στὴ γέφυρα μὲ μεγάλη καμπύλη· στὸ κατάστρωμα ἦταν μουσική.

Ὁ Γιοχάννες ἔλυσε τὴ βάρ-

(συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΜΟΝΟΝ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΟΥ

Ἄρθρον τῆς «Τζουμχουριέτ».

Ἀκούομεν μερικὰς εἰδήσεις: Ὑπάρχουν δηθὲν ἔθνη ἄτινα ἐπιζητοῦν τὴν διάλυσιν τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως. Τὰ ἔθνη ταῦτα θὰ δημιουργήσουν, ὡς λέγεται, ἕνα συγκρότημα κατάλληλον διὰ τὴν πολιτικήν των, καὶ θὰ ἐκμηδενίσουν διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὴν ἀξίαν τῆς Ἑνώσεως, τὴν ὁποίαν συνέστησαν τὰ τέσσαρα νεαρὰ ἔθνη.

—Κατεβλήθησαν τόσοι κόποι ὁδίκως! λέγουν.

Πράγματι, ὅμως ἀδίκως κατεβλήθησαν οἱ τόσοι κόποι;

Θὰ καταστραφῇ, ἄραγε, καὶ θὰ ἐξαλείφῃ διὰ νὰ μὴ ἐπανορθωθῇ ἄπαξ ἔτι ἡ ὡραία προσπάθεια, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπὸ ἐπταετίας ἐστηρίχθησαν τόσαι εἰλικρινεῖς ἐλπίδες; Δὲν ἠδύνατο τὸ κοινὸν συμφέρον νὰ συνδέσῃ μεταξὺ των τὰ Βαλκάνια; Καὶ, τέλος, ἦτο ἡ ὡραία αὕτη ἰδέα καταδικασμένη νὰ παραμείνῃ μόνον ὡς φαντασία, ζῶσα εἰς τὸν ἐγκέφαλον μερικῶν;

Ἡμεῖς τὰς τοιαύτας εἰδήσεις καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν πηγαζούσας ἀνησύχους σκέψεις θεωροῦμεν ἄτοπους καὶ ἀχρήστους.

Ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς, τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον δὲν ἔχει, ὅπως πολλοὶ νομίζουν, τὸν χαρακτῆρα τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, δηλαδὴ τὸν χαρακτῆρα ὀργανώσεως κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων. Ἡ σημερινὴ αὐτοῦ μορφή, καθὼς καὶ τὸ πολιτικόν του ἔργον ἀφοροῦν μόνον τὰ Ἔθνη τῆς Χερσονήσου.

Μέχρι σήμερον, τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον δὲν ἐπέτυχε τὸν σχηματισμὸν ἑνὸς κοινοῦ ἀμυντικοῦ μετώπου κατὰ τῶν ἔξωθεν κινδύνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί σημασίαν ἔχει ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι θὰ ἐξαφανισθῇ κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ὑφίσταται εἰσέτι;

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον ἐστηρίχθη ἐπὶ ὑφηλῶν ἰδεωδῶν. Αἱ ὑφηλαὶ προσωπικότητες μὲ τὴν μεγάλην διοραπικότητα, ὡς ὁ Ἀτατοῦρκ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, θέτοντες τὰ θεμέλια τοῦ σημερινοῦ συμφώνου μεταξὺ τῶν Βαλκανίων, ἀναμφιβόλως ἔβλεπον ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀνυψοῦτο ἐπὶ τῶν θεμελίων τούτων ἕνα συγκρότημα ἐξ 60—70 ἑκατομμυρίων, δυνάμενον νὰ ἀντιστῇ ἀφόβως καὶ ἀδιστάκτως κατὰ οἱουδήποτε ἐξωτερικοῦ κινδύνου, ἕνα σύνολον γνωρίζον ἑαυτὸ, συμπαγὲς καὶ ὥριμον.

Αἱ ἄσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον ἀπόψεις τοῦ Ἀτατοῦρκ καὶ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἀκόμη καὶ σήμερον εὑρίσκονται πρὸ ἡμῶν ἐν ὅλῃ των τῇ λαμπρότητι καὶ μεγαλοπρεπείᾳ.

Ἐὰν προβλέποντες τὰ τρομερὰ ἀλλὰ παροδικὰ μαῦρα νέφη ἅτινα ἔχει γεννήσει ἡ κρίσις τὴν ὁποίαν διερχόμεθα σήμερον, παύσωμεν νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὴν αὔριον, σημαίνει ὅτι δὲν ἀντιλαμβανόμεθα τὰς ἱστορικὰς ἀνάγκας.

Ὁ Ἀτατοῦρκ, ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος καὶ μερικοὶ ἄλλοι ὀξυδερκεῖς ἄνδρες ἀντελήφθησαν ἐν ὅλῳ τῇ πλάτει τὴν Βαλκανικὴν ἀλήθειαν.

Ἐὰν οἱ λαοὶ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου οἵτινες περιστοιχίζονται ἀπὸ Βορράν καὶ Δυσμᾶς ὑπὸ τεραστίων δυνάμεων, ἔχουν σκοπὸν νὰ διατηρήσουν τὴν ἐθνικὴν καὶ οἰκονομικὴν των ἀνεξαρτησίαν, εἶνε ὑποχρεωμένοι — τὴν φορὰν αὐτὴν αὐτοβούλως — νὰ ἑνωθοῦν.

Ἰδοὺ λοιπόν! Ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐδημιουργήθη τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον εἶνε ἡ προπαρασκευὴ τῆς Βαλκανικῆς Κοινῆς γνώμης διὰ τὴν βασικὴν ταύτην ἰδέαν.

Δεν ἦτο εὔκολον πρᾶγμα 60—70 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἀλληλοσφαζομένων μέχρι πρό τινος ἀκόμη μεταξὺ των, νὰ ἀποκτήσουν τὸ αἴσθημα τῆς Ἑνώσεως. Παρ' ὅλον ὅμως τοῦτο, τὸ αἴσθημα τοῦτο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρα ἀπλοῦται μὲ ἀνέλπιστον ταχύτητα μεταξὺ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων, ἐπεκτείνον τοῦτο χρόνως τὰς ρίζας του.

Ἰδοὺ, εἰς μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος τρέμει πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ πολέμου, εἶνε ἀμάταιον νὰ ἐλπίζῃ τις ὅτι τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἀκόμη ἐν καταστάσει βλαστοῦ, θὰ δυνηθῇ νὰ μεγαλώσῃ αἰφνιδίως καὶ νὰ ριφθῇ εἰς τὴν ζωήν.

Δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ θύελλα ἢ πιθανὸν τὰ νέφη νὰ σκορπισθοῦν μόνα των· πάντως ὅμως ἡ κατά

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
Πρωΐα Κυριακής 7 Μαΐου 1939

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΤΑ ΨΕΣΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜ
Πρωΐα Κυριακής 7 Μαΐου 193

ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ Α.Σ. ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατόπιν αἰτήσεως τῶν δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως, ἡ ἀκρόασις τῆς κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου κ. Λεοντίου ὑποθέσεως, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 15ην Μαΐου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΜΑΡΑΓΚΩΝ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

ΒΑΡΩΣΙΑ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ ἐργοδόται μαραγκοὶ ἀπέλυσαν σήμερον ἐκ τῶν ἐργασιῶν των ὅλους τοὺς κάτω τῶν 16 ἐτῶν ἐργάτας των. Εἰς τὸ διάβημά των τοῦτο οἱ ἐργοδόται προέβησαν, ὡς πληροφορούμεθα, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς συντεχνίας ἐργατῶν μαραγκῶν καταγγελίας πρὸς τὸν ἐντ. Δήμαρχον καὶ τὴν Διοίκησιν, ὅτι οἱ κάτω τῶν 16 ἐτῶν ἐργάται ἐργάζονται περισσότερας ὥρας τῶν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου προνοουμένων.

Ἡ συντεχνία κατήγειλε τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐργοδοτῶν πρὸς τὸν ἐντ. Δήμαρχον.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΚΛΟΠΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΗΣ κ. ΠΗΝΕΛ. ΜΙΤΕΛΛΑ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐξεδόθη σήμερον ἡ ἀπόφασις τοῦ Κακουργιοδικείου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἐκ Λεμεσοῦ Καλλισθένης Γ. Κακουράτου καὶ τοῦ συζύγου της Γ. Κακουράτου, τῆς μὲν πρώτης κατηγορουμένης ὅτι ἔκλεψεν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς μ. Πηνελόπης Μιτέλλα 1227 λίρας ὡς καὶ ἀριθμὸν ἀργυρῶν κοσμημάτων καὶ ὅτι εἶχεν εἰς τὴν κατοχήν της καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της κλοπιμαῖα ἀσημικὰ καὶ ἐν χρυσοῦν δακτυλίδιον, τοῦ δὲ δευτέρου ὅτι εἶχεν ὑπὸ τὴν κατοχήν του κλοπιμαῖα χρήματα.

Τὸ δικαστήριον, ἐκδίδον τὴν ἀπόφασιν του ἀπέρριψε τὴν κατηγορίαν διὰ κλοπήν, κατεδίκασαν τὴν πρώτην κατηγορουμένην εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν, διὰ κατοχὴν κλοπιμαίων ἀσημικῶν. «Εἶναι δυνατὸν εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος, οἱ παρευρισκόμενοι νὰ ἐκπλαγῶσι διὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς κατηγορίας διὰ κλοπήν, ἐντούτοις δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ στηριχθῶμεν εἰς τὰς νομικὰς μαρτυρίας».

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν δεύτερον κατηγορούμενον, τὸ δικαστήριον εὗρε τοῦτον ἔνοχον διὰ κατοχὴν κλοπιμαίων χρημάτων, ἠρκέσθη δὲ νὰ τὸν δεσμεύσῃ διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως 15 λιρῶν διὰ δύο ἔτη.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΔΙΑ ΚΑΝΑΔΑΝ ΚΑΙ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 (Ρέουτερ).—Ἄπειρα πλήθη λαοῦ συνεκεντρώθησαν παρὰ τὸς ὁδοὺς ὁπόθεν διήρχοντο οἱ Βασιλεῖς ἐπιβαίνοντες ἀνοικτῆς ἁμάξης μετὰ τῶν δύο πριγκηπισσῶν διὰ νὰ μεταβοῦν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Μπούκιγχαμ εἰς τὸν Σταθμὸν Βατερλῶ. Τῆς Βασιλικῆς ἁμάξης προηγεῖτο φρουρὰ καὶ ἠκολούθουν ἕτεραι ἅμαξαι, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Τὴν 12.45 μεσημβρινὴν ὥραν οἱ Βασιλεῖς ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ σταθμοῦ Βατερλῶ διὰ Πόρτσμουθ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 (Ρέουτερ) Τὸ ὑπερωκεάνειον "Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστραλίας" ἐφ' οὗ ἐπιβαίνουν οἱ Βασιλεῖς, ἀπέπλευσε περὶ τὴν 3 μ. μ. ὥραν ἐν μέσῳ τῶν ἐκκωφαντικῶν ἐπευφημιῶν ἀπείρου πλήθους.

ΑΘΡΟΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 6 (Τηλεγράφημα Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου). Ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια συνέλαβε 40 σημαίνοντας κομμουνιστάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν πρώην βουλευτὴν Κωνσταντῖνον Θέον, ἕνα ἐκ τῶν ἐχόντων τὴν μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν κομμουνιστῶν ἀρχηγῶν, ὅστις ὁμοῦ μεθ' ἑπτὰ ἑτέρων εἶχε δραπετεύσει ἐσχάτως ἐκ τῆς νήσου Ἀνάφη, ὅπου ἦσαν ἐξωρισμένοι. Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τονίζουσιν ὅτι ἡ νέα αὕτη σημαντικὴ ἐπιτυχία τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀποδεικνύει ἅπαξ ἔτι ὅτι οἱ φρουροὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως ἀγρυπνοῦσι καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξουδετερώσουν ἅπασας τὰς προσπαθείας τῶν πρακτόρων τῆς ἀταξίας. Ἡ σύλληψις τοῦ Θέου καὶ τῶν ὀπαδῶν του ἀποδεικνύει, γράφουσιν αἱ ἑσπεριναὶ ἐφημερίδες, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν Ἑλλάδι εὔφορον ἔδαφος διὰ τὰς ἐνεργείας των.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Ὁ Χίτλερ δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὰ Γερμανο-Πολωνικὰ σύμφωνα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 6 (Ρέουτερ).—Ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα εἰς ἀπάντησιν τῆς Γερμανικῆς διακοινώσεως, δι' ἧς κατηγγέλλετο ἡ Γερμανο-Πολωνικὴ συμφωνία τοῦ 1934. Εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις ἀποκρούει τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ Ἀγγλο-Πολωνικὴ συνεννόησις εἶνε ἀσυμβίβαστος μὲ τὸ Πολωνο-Γερμανικὸν σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως καὶ λέγει ὅτι ὁ Χίτλερ δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὸ Σύμφωνον. Περαιτέρω ἀναφέρει ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Γερμανίας ἀποδίδει οἱανδήποτε ἀξίαν εἰς τὸν διὰ Συμφώνου καθορισμὸν τῶν σχέσεων καλῆς γειτονίας, ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἑτοίμη νὰ ἐξετάσῃ εἰσηγήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ παραγνωρίζουν τὰς Πολωνικὰς ἀπόψεις.

Εἰς περίπτωσιν Γερμανο-πολωνικοῦ πολέμου

Ἡ γενικὴ σύρραξις καθίσταται ἀναπόφευκτος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 (Ἐπίσημος Ὑπηρεσία) Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι ἀναφέρουν ὅτι ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Μπέκ ἐνώπιον τῆς Πολωνικῆς Βουλῆς ἠκούσθη ἐν Λονδίνῳ μετὰ μεγάλης ἱκανοποιήσεως. Γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι ὁ κ. Μπέκ ἀπεσαφήνισε τελείως τὴν θέσιν τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα εἰς σταθερὸν καὶ ἀκόμη εἰς ἐπιμελῶς μετριοπαθῆ τόνον. Ἐγὼ ὁ κ. Μπὲκ εἶπε καθαρά, ὅτι ἡ Πολωνία δὲν θὰ θυσιάσῃ τὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα αὐτὴ πιστεύει ὅτι εἶνε ζωτικὰ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐν τούτοις κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον δὲν ἔκλεισεν οὐδεμίαν θύραν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ λύσῃ τὰ ἐκρεμῆ ζητήματα διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαπραγματεύσεων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 (Ἐπίσημος Ὑπηρεσία). Συνῆλθεν ψὲς εἰς συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μετὰ τῆς ὑπεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καθ' ἣν ἐξητάσθησαν τὰ τρέχοντα διεθνῆ ζητήματα. Μεταξὺ τούτων περιελαμβάνοντο καὶ ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Μπέκ, καθὼς καὶ ἡ τελευταία φάσις τῶν συζητήσεων μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ πρέσβυς τῶν Σοβιέτ κ. Ματσκυ μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, συνομιλήσας μετὰ τοῦ Λόρδου Χάλιφαξ.

Οἱ «ΤΑΪΜΣ»

Οἱ «Τάϊμς» σχολιάζοντες τὸν λόγον τοῦ κ. Μπὲκ γράφουν, ὅτι οὗτος ἦτο σταθερὸς χωρὶς νὰ εἶνε προκλητικός. Ὁ λόγος τοῦ κ. Μπὲκ ἀπετέλη τὴν ἔκφρασιν πολὺ ἰσχυρῶν αἰσθημάτων μετὰ ἐπικοδομητικῶν εἰσηγήσεων διπλωμάτου, ὁ ὁποῖος δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἄρνησιν. Ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις δὲν βλέπει τίνι τρόπῳ δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ Ντάτζιγκ εἰς τὸ Ράϊχ, ἢ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ δικαίωμα κατασκευῆς δρόμου καὶ σιδηροδρόμου διὰ μέσου τοῦ Πολωνικοῦ ἐδάφους. Ἐν τούτοις ἡ Πολωνία εἶνε πρόθυμος νὰ δώσῃ περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ ὅσα ἀπαιτοῦν τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα.

Ὁ Πολωνὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατέδειξεν ὅτι ἡ Πολωνία ἔχει ἰσχυροὺς λόγους νὰ μὴ παραιτηθῇ τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κέκτηται εἰς τὴν ἐλευθέραν πόλιν, δυνάμει τοῦ παρόντος συντάγματος. Ὁ κ. Μπὲκ ὀρθῶς ἔπραξε νὰ τονίσῃ, ὅτι τὸ εἰδικὸν καθεστὼς τοῦ Ντάτζιγκ δὲν ὀφείλεται εἰς ἁπλῆν φαντασιοπληξίαν τῶν εἰρηνοποιῶν τῶν 1919 ἀλλὰ εἶνε φυσικὴ διευθέτησις διὰ τὸν λιμένα καὶ τὴν πόλιν, ἡ ὁποία εἶνε μὲν γερμανική κατὰ τὸν χαρακτῆρα, ἐξυπηρετεῖ ὅμως τὴν Πολωνικὴν ἐνδοχώραν

Διὰ τοῦ συντάγματός της ἡ ἐλευθέρα πόλις τοῦ Ντάντσιγκ ἀπολαμβάνει, ὅσον ποτὲ προηγουμένως κατὰ τὴν μακρὰν της ἱστορίαν, ἐν τινι μέτρῳ αὐτοκυβερνήσεως, καὶ ἔπρεπεν ἡ παροῦσα κατάστασις νὰ ἐτύγχανε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Γερμανίας, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν Πολωνίαν, καθ' ὅσον ἡ διοίκησις τῆς πόλεως εὑρίσκεται ἤδη καθ' ὁλοκληρίαν εἰς χεῖρας τῶν Ναζὶ κυβερνητῶν της Ἡ προσφορὰ τῆς Γερμανίας, ὅπως ἐγγυηθῇ τὰ οἰκονομικὰ δικαιώματα τῆς Παλωνίας ἐν Ντάντζιγκ καὶ ὅπως θέσῃ τὸν ἐλεύθερον λιμένα εἰς τὴν πολωνικὴν διάθεσιν, θὰ ἦτο περισσότερον πειστικὴ ἐὰν συνωδεύετο καὶ ὑπὸ ἄλλων προτάσεων, καὶ ἐὰν αἱ τόσαι πολλαὶ γερμανικαὶ διαβεβαιώσεις δὲν ἐλησμονοῦντο τόσον εὐκόλως.

Δὲν ὑπάρχει ἐν Πολωνίᾳ τόσον αἴσθημα ἀνησυχίας, ὥστε νὰ πιστευθῇ ὅτι ἅπαξ ἡ Γερμανία ἐγκαθισταμένη ἐν Ντάντζιγκ, θὰ ἐχρησιμοποίει τὴν ἐκεῖ θέσιν της διὰ νὰ ἀσκήσῃ πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν πίεσιν Τὸ πρόβλημα τῶν Γερμανοπολωνικῶν σχέσεων δύναται νὰ λυθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Μὲ ἑκατέρωθεν ψυχραιμίαν καὶ λογικὴν τὸ ζήτημα τοῦ Ντάντζιγκ δύναται νὰ λυθῇ διὰ διαπραγματεύσεων. Θὰ εἶνε ὅμως ἀδύνατον νὰ προληφθῇ ἡ γενικὴ σύρραξις, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἤρχιζεν πόλεμος μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας».

Ο «ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ»

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει, ὅτι ὁ κ. Μπὲκ ἀπεσαφήνισε τελείως, ὅτι δὲν δύναται τὰ ὑπάρξῃ ζήτημα ἀποκαταστάσεως τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης μὲ βάσιν τὰς παραχωρήσεις ἐκ μέρους μόνον τῆς Πολωνίας. Ἡ Πολωνία, συνόψασα τὸ νέον σύμφωνον μετὰ τῆς Ἀγγλίας, οὐδεμίαν ἀπωτέραν πρόθεσιν εἶχε νὰ ἐπιδειώξῃ ἐπιθετικὴν πολιτικὴν κατὰ τῆς Γερμανίας.

Ἡ Ἀγγλία, ὡς γνωρίζει τοῦτο ὁ Χίτλερ, καίτοι διατυπώνει τὸ ἐναντίον, οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχει νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Γερμανίας. Διατί, λοιπὸν ὁ Χίτλερ κατήγγειλε τὸ μετὰ τῆς Πολωνίας σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως, ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν τρέφῃ ἐπιθετικὰς προθέσεις ;

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ Ντάντζιγκ, ὁ κ. Μπὲκ ἐνῶ δὲν ἔκλεισεν ὅλας τὰς θύρας, κατέστησε σαφὲς ὅτι ἡ Πολωνία θεωρεῖ τὴν διατήρησιν τῶν ἐν Ντάντζιγκ δικαιωμάτων της καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Διαδρόμου, τόσον ζωτικὰ δι' αὐτήν, ὥστε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ τὰ θυσιάσῃ. Αἱ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, τότε μόνον θὰ τῆς εἶνε χρήσιμαι, ὅταν θὰ θελήσῃ νὰ τὰς χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ζωτικῶν τούτων συμφερόντων της.

ΠΑΣΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΘΑ ΘΡΑΥΣΘΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Τεράστιαι προετοιμασίαι τῆς Μ. Βρεττανίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 (Ἐπίσημος Ὑπηρεσία). Ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀεροπορίας Σὲρ Κίγχολεῦ Γουὶτ ὁμιλῶν χθὲς εἰς Γκέρνσεῦ εἶπεν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀγγλικῶν ἀεροπορικῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων προχωρεῖ μὲ γοργότερον ρυθμὸν, ἐσημείωσε δὲ ρεκὸρ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα. Προσφάτως ἔχουν δοθῇ νέαι σημαντικαὶ παραγγελίαι ἀεροπλάνων τὰ ὁποῖα θὰ παραδοθοῦν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐπίσης ἐλήφθησαν μέτρα ὥστε νὰ αὐξηθῇ ἡ πολεμικὴ δυναμικότης τῆς χώρας. Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀεροπορίας—εἶπε—ἐπέφερε τελείαν μεταβολὴν εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἀμύνης τῆς Ἀγγλίας, δι' αὐτὸ δὲ καθὼς καὶ δι' ἄλλους λόγους καταβάλλομεν μεγάλας προσπαθείας καὶ ἐξοδεύομεν τεράστια χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὰς ἀεροπορικὰς μας ἀμυντικὰς δυνάμεις. Ἡ ἡμερησία ἀπόδοσις εἰς ἀεροπλάνα εἶνε ὡς γεγονὸς μεγαλυτέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὑπελογίζαμεν. Τὰ σχεδιά μας εἶχον τεθῇ καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τίθενται ἐπὶ εὐρείας βάσεως, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν οὐσιαστικῶς καὶ ἀμέσως νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγικὴν μας ἱκανότητα, ἐὰν ἀπήτουν τοῦτο αἱ περιστάσεις. Ἡ πρόσφατας ἔκκλησις δι' ἧς ἐζήτουμεν ἀξιωματικοὺς καὶ ἀεροπόρους ἀπέφερεν ἀληθῶς θαυμάσια ἀποτελέσματα. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα περισσότεροι τῶν χιλίων κατετάχθησαν εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἀεροπορίαν. Λόγῳ τῆς σημαντικῆς ἐπεκτάσεως ὅλων τῶν ἀεροπορικῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων θὰ ἀπαιτηθοῦν περὶ που 75 χιλιάδες ἀνδρῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας εἶνε σαφὴς καὶ δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὴ οὐδεμιᾶς παρεξηγήσεως. Ἐργαζόμεθα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἐπίσης θὰ παίξωμεν τὸν ρόλον μας βοηθοῦντες εἰς τὴν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς βίας. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κυκλώσωμεν καμίαν χώραν. Δὲν ἀπειλοῦμεν κανένα λαὸν, ἡ χώρα μας ὅμως εἶνε ἡνωμένη εἰς τὴν στερρὰν αὐτῆς ἀπόφασιν ὅπως μὴ φεισθῇ οὐδεμιᾶς προσπαθείας διὰ νὰ κάμῃ τὸ πᾶν, οὕτως ὥστε νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν τυραννίαν καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 (Ἐπίσημος Ὑπηρεσία).—Ὁ στρατάρχης τῆς ἀεροπορίας Λέϊγχ Μάλλορυ εἰς ψεσινὸν αὐτοῦ λόγον εἶπε : «Σχετικῶς πρὸς τὰς προπαρασκευάς, εἰς ἃς ἔχομεν προβῇ, δύναμαι νὰ εἰπῶ ὅτι θὰ εἶναι πολὺ «δυσάρεστον παιγνίδι» ἡ κατὰ τῆς χώρας τούτης ἀεροπορικὴ ἐπιδρομή. Καίτοι ὁ ἐχθρὸς δύναται νὰ ἀποστείλῃ ὑπεράνω τῆς Ἀγγλίας ἰδιαιτέρως μέγαν ἀριθμὸν ἀεροπλάνων, πιστεύω ὅτι μὲ τὴν ὀργάνωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἡ προσπάθεια του δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολύ. Εἶναι προορισμένη νὰ θραυσθῇ ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ ἀμυντικοῦ μας συστήματος. Εἴμεθα ἤδη εἰς θέσιν νὰ καταστήσωμεν ἄκαρπον οἱανδήποτε ἀεροπορικὴν ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς χώρας ταύτης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΗ

Σήμερον μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ ἱερῷ ναῷ Φανερωμένης μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ Ἰωάννου Τσαγκαρίδου.

Τελευταία φωτογραφία τοῦ ἀποθανόντος στρατηγοῦ ληφθεῖσα ἐν Σόφιᾳ ὅπου οὗτος κατὰ τὸ 1938 ἦτο στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς αὐτόθι Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ

Χθὲς, Σάββατον 6ην ἐνεστ. καὶ ὥραν 10.30 π.μ συνεκροτήθη ἡ μηνιαία συνεδρία τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δ. Ν. Δημητρίου εἰς τὰ νέα αὐτοῦ Γραφεῖα ἐν τῇ ὁδῷ Λήβρας.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἁγιασμοῦ ὁ κ. Πρόεδρος ἐν βραχείᾳ αὐτοῦ ὁμιλίᾳ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς νέα εὐπρόσωπα Γραφεῖα ἐμνήσθη τῶν ἀγώνων οἵτινες κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν παρόντων καὶ ἐκλιπόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου πρὸς στήριξιν τοῦ ἱδρύματος τούτου, καθὼς καὶ τῶν Δήμων· τῶν Πόλεων χάρις εἰς τοὺς ὁποίους δύναται πλέον νὰ χωρῇ τοῦτο ἀπροσκόπτως πρὸς τὸν προορισμόν του.

Ἐπίσης, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει μιᾶς ἑξαετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἔκαμεν εὔφημον μνείαν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας οὗτος παρέσχε πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ ἐζήτησεν ὅπως τὸ Συμβούλιον ἑνωθῇ εἰς τὴν ἔκφρασιν ταύτην τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκτιμήσεως.

Μετὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν μὲ μοναδικὸν θέμα τὴν ἐξέτασιν τῆς δυνατότητος καὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συστήματος τῆς Συγκεντρώσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀγροτικῶν τάξεων καὶ ἐμμέσως τῆς καθόλου οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Κατόπιν διεξοδικῆς μελέτης καὶ συζητήσεως ἐπὶ τοῦ γράφων τοῦ ἤδη ὑπὸ ... σθείσης ὑπεπιτροπείας ... τος Ὑπομνήματος τοῦ Γραμματέως, τὸ Συμβούλιον ἐψήφισεν ὁμοφώνως τὸ ψήφισμα προταθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Λ. Τζόουνς

«Τὸ ζήτημα τῆς ... προστασίας εἰς τὴν ... σιτοπαραγωγὴν ἔτυχε ... οὐσης προσοχῆς ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου ὅπερ ὡρισε ... τροπείαν ὅπως μελετ... πρέβλημα ὀφ' ὅλας αὐ... ἀπόψεις καὶ ὑποβάλῃ ... σιν καὶ τὰ εἰσηγήσεις ... τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Συμ...

Κατόπιν ἐξετάσεως ... φίζεται :—ὅπως ἀντίγραφον ... Ὑπομνήματος τῆς Γ... πείας ὑποβληθῇ ἐπ... πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ... λέτην καὶ ὅπως ἡ Γ... πεία τεθῇ εἰς τὴν πλή... θεσιν τῆς Κυβερνήσεω... πᾶσαν περαιτέρω λε... ἂν ἡ σύσκεψιν ἤτις ... νετο ἀναγκαία »

«Συνιστᾶται περαιτέρω ... ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς τοῦ ... μὴ εἶναι κατωτέρα ... 2 5/4 κατ' ὀκᾶν καὶ ... λιανικὴ τιμὴ ταῦ ἄρτου ... συνήθους καλῆς ποιότητος ... κανονισθῇ ὥστε νὰ μὴ ... βαίνῃ τὰ 2—20/40 γρ... ὀκᾶν »

Τὴν μόνιμον Ὑπεπιτροπ... ἀποτελέσουν ὁ Πρόεδρος ... Ν. Δημητρίου, ὁ Ἀντιπρ... κ. Π. Μ. Τσεριώτης, ... Ν. Π Λανίτης Δ. Σεβ... Ἰωάννου, Σωκρατ. Ε... δης καὶ ὁ Γεν. Γραμ...

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΣΥΝΑΨΙΣ ΒΡΕΤΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΑΣΦΑΛΕ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 (Ἐπίσημος Ὑπηρεσία).—Αἱ κατ... νουσαι εἰς Λονδῖνον εἰδήσεις περὶ ὑπογραφῆς συμ... ἀσφαλείας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας χαρα... ζονται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐπισήμων κύκλων ὡς πρ... Δηλοῦται σχετικῶς, ὅτι αἱ συνομιλίαι μεταξὺ ... Κυβερνήσεων τῶν δύο χωρῶν συνεχίζονται εἰσέτι.

ΥΠΟΠΤΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙ

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ 6 (Ρέουτερ).—Τὰ δύο Γερμανικὰ τορπιλλικὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδ... δα εἰς Μαλάγαν καὶ εἶχαν πλεύσῃ διὰ μέσου τῶν σ... τοῦ Γιβραλτὰρ κατευθυνόμενα πρὸς δυσμὰς πρὸ ... ἡμερῶν, διῆλθον πόλιν διὰ τῶν στενῶν χθὲς τὸ ἀπόγ... προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἐξηφανίσθησαν πλέ... πρὸς ἀνατολάς.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΝΤΕ ΦΑΚ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΣΛΟΒΑΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 (Ρέουτερ).— Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρ... σις ἀπεφάσισε νὰ ἀναγνωρίσῃ «ντὲ φάκτο» τὸ νέον κ... στὼς τῆς Σλοβακίας. Ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Πῆτερ Πάρε... ωρίσθη Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας εἰς Βρατισλαύαν.

ΑΙ ΡΩΣΣΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛ Ο κ. ΠΟΤΕΜΚΙΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΕΙΣ ΡΩΣΣ

ΑΓΚΥΡΑ. 6 (Ρέουτερ).—Ὁ Ρῶσσος Ἐπίτροπος ... ἐξωτερικῶν κ. Ποτέμκιν, ὅστις εἶχε φθάσῃ εἰς Τουρ... τὴν 24 Ἀπριλίου, ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ρωσσίαν.

Ὡς γνωστὸν, εἰς τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Ποτέμκιν ... ἀποδοθῇ μεγάλη πολιτικὴ σημασία.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

(συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νεχίσῃ τὴν ἀνάπτυξίν του, καὶ ὅταν ὡριμάσῃ θὰ καταστήσῃ τὴν ὑπαρξίν του γνωστὴν εἰς τὸν κόσμον ὡς ἱστορικὴν ἀνάγκην.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τῆς σοροῦ τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ. Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἦταν τέτοια, ὥστε ὡρίσθη ἕνα βουλεβάρτο γιὰ ὅσους ἠρχοντο κ' ἄλλο γιὰ ὅσους φεύγαν ἀπὸ τὸ προσκύνημα. Γιὰ νὰ πάρῃ κανεὶς σειρὰ καὶ νὰ φθάσῃ ἕως τὸ νεκρὸ ἔπρεπε νὰ σπρώχνεται ἐπὶ τρεῖς ὥρες τοὐλάχιστον.

Τὴν ἄλλη